

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XCdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	4312217216
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4312217216.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19 C 329/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2015 sp. zn. 9 Co 461/2014, 9 Co 462/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra rozsudkom z 27. januára 2014 č. k. 19 C 329/2012-59 v spojení s opravným uznesením tohto súdu z 26. marca 2014 č. k. 19 C 329/2012-74 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Tento rozsudok napadla žalobkyňa odvolaním.

Uznesením z 26. februára 2015 sp. zn. 9 Co 461/2014, 9 Co 462/2014 Krajský súd v Nitre odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo právnej zástupkyňi žalobkyne doručené 10. februára 2014 a odvolacia lehota žalobkyňi uplynula 25. mája 2014 (utorok). Keďže z obsahu spisu vyplynulo, že žalobkyňa podala odvolanie na poštovú prepravu až 26. februára 2014, konštatoval, že bolo podané oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Tvrdila, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale ho podala prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie poštových služieb. Tejto spoločnosti ho odovzdala 25. februára 2014, teda v čase, keď jej

ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania. Vychádzajúc z uvedeného, s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p., mala za to, že odvolanie podala včas. Žiadala preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je jej dovolanie procesne prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa v dovolaní procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (porovnaj R 23/1994). V konaní pred dovolacím súdom bolo preto potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni podania odvolania.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Zo spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupkyni žalobkyne doručený 10. februára 2014 (č. l. 68 spisu). Posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania tak pripadol na 25. februára 2014 (utorok), ako správne konštatoval aj odvolací súd.

Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Nitra na odvolaní žalobkyne (č. l. 71 spisu) potvrdzuje, že súd prvého stupňa prevzal odvolanie 27. februára 2014 od toho, kto mu ho fyzicky doručil (z úradného záznamu na č. l. 73 vyplýva, že od kuriéra); deň takéhoto prevzatia ale nemusí byť vždy bez ďalšieho dňom totožným s dňom podania odvolania. Odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podania odvolania vychádzal z obsahu sprievodného listu (č. l. 73 spisu) a žalobkyňou pripojeného zoznamu konaní

obsahujúcich aj sp. zn. 19 C 384/2012 (pod ktorou bol pôvodne nesprávne označený rozsudok súdu prvého stupňa), v zmysle ktorých malo byť predmetné odvolanie podľa tvrdenia žalobkyne odovzdané na poštovú prepravu 26. februára 2014, teda oneskorene.

V dovolaní ale žalobkyňa namieta, že odvolanie bolo odovzdané „doručovateľskej spoločnosti 25. februára 2014, teda v čase, keď žalobkyni ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania“. Žalobkyňa, podľa všetkého s úmyslom preukázať včasnosť podania odvolania, pripojila k dovolaniu výtlačok internetovej stránky (č. l. 167 spisu) s údajmi, v zmysle ktorých obchodnou spoločnosťou ReMax Courier Service, spol. s r.o. bola prevzatá na doručenie zásielka, prepravný list, ktorý má č. 1551034441. Ide o spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie poštových služieb (viď údaje obchodného registra dostupné na www.orsk.sk). Z dokladu predloženého dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 0,40 kg, ktorú uvedená spoločnosť (údajne) prevzala od žalobkyne 25. februára 2014. Táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Nitra a jej obsahom mali byť - usudzujúc z textu tohto dovolania - odvolania vo viacerých súdnych konaniach tohto súdu (porovnaj popis zásielky „POH-NŠ-ODV-R-zamiet žaloba-15x“).

Súd prvého stupňa po vrátení spisu dovolacím súdom reagoval na neúplnosť dovolania spočívajúcu v nejednoznačnosti údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženým dovolateľkou a vytvoril jej procesnú možnosť na doloženie opodstatnenosti jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 22. februára 2016 (č. l. 175) vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní predložila doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo jej odvolanie proti predmetnému rozsudku súdu prvého stupňa odovzdané na prepravu spomínanej doručovateľskej spoločnosti. Táto výzva súdu prvého stupňa bola právnej zástupkyňi žalobkyne doručená 26. februára 2016, žalobkyňa ale na ňu nijako nereagovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobkyňa v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či a kedy podala odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol ako oneskorene podané.

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (k tomu porovnaj R 145/2014). V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v posudzovanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

So zreteľom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.
Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.